

EXPUNERE DE MOTIVE

Transportul în vrac, pe mare, al produselor chimice periculoase lichide, cu nave cisternă construite la 1 iulie 1986 sau după această dată, care efectuează voiaje internaționale, se face conform prevederilor cuprinse în Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC) adoptat de Organizația Maritimă Internațională (OMI) prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 având în vedere aspecte legate de siguranța constructivă a navelor cisternă și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19 (22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, având în vedere aspecte legate de prevenirea poluării mediului marin cu astfel de produse.

Două dintre cele mai importante convenții internaționale adoptate de OMI, și anume: Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, adoptată la Londra la 1 noiembrie 1974 (Convenția SOLAS 74) și Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul adoptat la Londra la 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), fac referire la acest cod.

România a aderat la Convenția SOLAS 74 prin Decretul Consiliului de Stat nr.80/1979, iar la MARPOL 73/78 prin Legea nr.6/1993.

Conform amendamentelor din 1983 la Convenția SOLAS 74 adoptate prin Rezoluția MSC.6(48), și respectiv, amendamentelor din 1985 la MARPOL 73/78 adoptate prin Rezoluția MEPC. 16 (22), prevederile Codului IBC sunt obligatorii în virtutea acestor două convenții, stipulându-se că navele cisternă care transportă în vrac produse chimice periculoase lichide trebuie să corespundă cerințelor acestui cod.

România a acceptat amendamentele din 1983 la Convenția SOLAS 74 adoptate prin Rezoluția MSC.6(48) prin Ordonanța de Guvern nr.127/2000, aprobată prin Legea nr. 18/2001, iar amendamentele din 1985 la MARPOL 73/78 adoptate prin Rezoluția MEPC. 16 (22) au fost acceptate implicit prin Legea nr. 6/1993 pentru aderarea la MARPOL 73/78.

Codul IBC a fost modificat și completat ulterior printr-o serie de amendamente adoptate prin rezoluții ale celor două comitete, care au stabilit proceduri de adoptare oficială a aceluiași amendamente, pentru a se sigura că acest cod rămâne identic, atât sub Convenția SOLAS 74 cât și sub MARPOL 73/78.

Codul constituie în esență o normă tehnică internațională referitoare la siguranța transportului maritim în vrac al produselor chimice periculoase lichide, impunând navelor cisternă utilizate pentru un asemenea transport cerințe tehnice de proiectare și construcție a corpului și echipamentelor de la bord, în vederea reducerii pericolului la care sunt expuse navele și echipajele lor, precum și mediul marin, împreună cu proceduri corespunzătoare de operare.

O serie de directive ale Uniunii Europene care se referă la cerințele minime pentru navele maritime care transportă mărfuri periculoase sau poluante au drept scop să pună în aplicare, în statele membre, Codul IBC împreună cu amendamentele ulterioare, directive care sunt luate în considerare și de țara noastră în cadrul procesului de armonizare a legislației naționale în materie de transporturi maritime cu acquis-ul comunitar.

De asemenea, prin Memorandumul de înțelegere privind controlul statului portului în regiunea Mării Negre, semnat la Istanbul la 7 aprilie 2000, ratificat de țara noastră prin Ordonanța Guvernului nr.50/2001, aprobată prin Legea nr. 639/2001 cele două convenții internaționale susmenționate, împreună cu codurile referitoare la acestea, cu statut obligatoriu în vigoare – deci inclusiv Codul IBC – sunt considerate instrumente relevante în scopul aplicării respectivului memorandum.

În consecință, devine necesară introducerea în legislația română a Codului IBC, cu amendamentele ulterioare, printr-un act normativ de acceptare a acestuia, cerință îndeplinită prin prezenta lege.

Față de cele de mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru acceptarea Codului internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra, la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC.19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra, la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, precum și pentru acceptarea amendamentelor din 1990, 1999 și 2000 referitoare la acesta.